

Список використаних джерел:

1. Конституція України: Закон від 28.06.1996 № 254к/96-ВР URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80#Text>
2. Кримінальний процесуальний кодекс України: Кодекс України; Закон, Кодекс від 13.04.2012 № 4651-VI URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4651-17#Text>
3. Про запобігання корупції: Закон України від 14.10.2014 № 1700-VII URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1700>

КОСІНСЬКА Аліна,

здобувач ступеня вищої освіти
магістра, Навчально-наукового
інституту №2,
Національної академії внутрішніх
справ

Науковий керівник:

ПЕНДЮРА Максим, завідувач
кафедри теорії держави та права
Національної академії внутрішніх
справ, кандидат юридичних наук,
доцент

ВЕСТЕРНІЗАЦІЯ В УМОВАХ СУЧАСНОСТІ УКРАЇНИ

23 червня 2022 року країни-члени ЄС проголосували за надання Україні статусу країни-кандидата на вступ до ЄС, що й є основним спрямуванням сучасного політичного курсу України. Логічному закінченню ходу вказаної події передують проходження успішного процесу політичної та економічної інтеграції. Даний процес водночас здається легким – оскільки, політична влада України покладає багато позитивних сподівань щодо даного об'єднання, та заплутаним – як через складність самої процедури вступу до ЄС, так і через незрозумілість найважливішого – як провести ефективну модернізацію державного ладу, законодавства, економіки, громадянського суспільства України загалом та наблизитись до європейських стандартів сучасного типу.

Початкові теорії модернізації були сформульовані ще в 1950-х роках ХХ століття та ґрунтувалися на виставі про однозначне «подолання відсталості» в процесі «гонитви за лідером» в економічному і соціальному розвитку, а відповідно – і в інтенсивному запозиченні цінностей, норм і стереотипів поведінки західного суспільства. Неминучим наслідком такого бачення історичного процесу стала споконвічна вестернізація теорій модернізації [1].

Вестернізація – процес переходу особи, групи осіб чи суспільства в цілому від власної традиційної системи цінностей до системи цінностей західної цивілізації, які базуються на Верховенстві права, домінуванні індивідуального

над колективним, перевага приватної власності над державною та прав людини над її обов'язками [3].

Основними принципами стратегії вестернізації є:

1) поспішний масований нічим не обмежений наступ західної культури, інтенсивне впровадження західних цінностей і стереотипів поведінки, стилів життя;

2) зведення в ранг реформаторського курсу дискредитації традиційних цінностей і норм, світоглядних установок і т.п. [1].

Прихильники вестернізації покладають надії на запозичення, аж до копіювання західних цінностей, норм та інститутів. Значна кількість науковців вважають, що поняття вестернізації є основою ідеології згідно з якою все західне виступає як передове, а все інше, влаштоване не за західними зразками, є ознакою відсталості. Ідеологія вестернізму виступає як обґрунтування переваг суспільства споживання і його завищених стандартів якості життя та виявляється у формі зовнішнього глобалізаційного тиску [2].

Практично вестернізація природним чином супроводжується руйнуванням традиційних структур, норм, цінностей, соціокультурних ролей і картин світу. Досвід великих і малих зривів модернізації, найяскравішим, але далеко не єдиним з яких є приклад Ірану, свідчить про те, що незбалансована вестернізація веде до дезорганізації і хаосу, ставить під загрозу саме здійснення модернізації [1].

Основним недоліком процесу вестернізації України є намагання побудувати не західну модель цивілізації з її цінностями, а своєрідну колонію Заходу. Так, норвезький економіст, відомий дослідник економіки розвитку та економічної історії – Ерік Райнерт у своїх публічних виступах не перестає зазначати: «у реформах робіть не те, що вам говорять західні консультанти, робіть те, що вони самі зараз роблять у своїх країнах». На основі цього, варто прослідкувати, важливість саме співробітництва України з Європейським Союзом: перейняття позитивного досвіду реформування в різних сферах життя; встановлення плюсів та мінусів західних реформ з огляду країн в яких вони діють чи починають діяти; побудова власного систематизованого і стабільного виробництва продукції, сировини, ринку послуг, а не орієнтування на експорт перелічених одиниць.

Варто розуміти, що брати участь, бути членом чи учасником певного світового руху, організації, певної системи правління – це не головне. Головне – це модернізувати власну державу та суспільство відповідно до власних ідеологічних потреб та цінностей! Пишатися потрібно власними, реальними успіхами, а не намаганням стати частиною Західного світу і реформуванням зовнішніх форм, замість внутрішнього контексту.

Розпочати процес справжньої вестернізації з усіма її аспектами, можливо лише з консенсусу влади, народу та так званих, еліт, побудови зрозумілого для кожного громадянина політичного курсу держави та поступового відведення від соціалістичних цінностей та радянського способу громадянського мислення. Не менш важливим фактором при цьому є підвищення правосвідомості українських

громадян, їх правової освіченості та розуміння хоча б теоретичних основ політичного життя країни. Без модернізації, тобто без впровадження прозорих і зрозумілих для цілого суспільства «правил гри» неможливе легальне піднесення рівня життя та зміцнення національної самобутності держави.

Як підсумок, ми вважаємо, що розгляд значення вестернізації як різновиду процесу модернізації фіксує вузький підхід, збиткову трактовку поняття і залишає «за бортом» сутність цього феномену. Адже, кожна країна і суспільство мають розвиватися та впроваджувати реформи відповідно до власних потреб, цінностей та можливостей. Співтовариства не західного типу можуть піддаватися модернізації, не запозичуючи західних цінностей, норм, інститутів і форм поведінки, не відмовляючись від своїх власних культур [2].

Список використаних джерел:

1. Економічна соціологія: підручник і практикум для академічного бакалаврату / Н.Н. Зарубіна. - 3-тє вид. - М.: Видавництво Юрайт, 2015. - 378 с. - Серія: Бакалавр. Академічний курс URL: https://stud.com.ua/24890/sotsiologiya/formi_modernizatsiyi_kontrmodernizatsiya_antimodernizatsiya_vesternizatsiya
2. Трач Ю.В. «Співвідношення процесів модернізації, вестернізації і глобалізації в сучасному суспільстві» URL: http://irbis-nbuv.gov.ua/cgi-bin/irbis_nbuv/cgiirbis_64.exe?C21COM=2&I21DBN=UJRN&P21DBN=UJRN&IMAGE_FILE_DOWNLOAD=1&Image_file_name=PDF/Kmss_2013_14_16.pdf
3. Google Art and Culture URL: <https://artsandculture.google.com/entity/m02j8pm?hl=uk>
4. Мультимедійна платформа іномовлення України «Укрінформ»: «Ключ від усіх дверей: як розуміти світ, що змінюється під час війни за українську незалежність» URL: <https://www.ukrinform.ua/amp/rubric-society/3516797-kluc-vid-usih-dverej-ak-rozumiti-svit-so-zminuetsa-pid-cas-vijni-za-ukrainsku-nezaleznist.html>

КУЛИК Тетяна, кандидат юридичних наук, доцент, доцент кафедри конституційного права та прав людини НАВС

ДО ПИТАННЯ ПРО ПРИЗНАЧЕННЯ СУДДІВ В УКРАЇНІ

Із внесення у 2016 році змін до Конституції України щодо правосуддя у наукових, політичних колах та серед юристів практиків мова йде про новітню судову реформу в Україні. При цьому, є думки, що вона розпочата у 2014 році, ми ж відраховуємо її старт все ж з моменту внесення змін до Основного Закону.

У 2017 році ми у своїй науковій статті звертали увагу на аспект призначення суддів, який стосується того, що Вища рада правосуддя буде складатися з 10 суддів, обраних з'їздом суддів, які призначені Президентом, двох членів